

21 Adevărul

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 356
Miercuri,
29
aprilie
1992
5 lei

Adevărat a înviat!

Și a fost ziua învierii — adine cutreier al ființei mereu pierdută prin ea însăși, mereu regăsită prin sacrificiul suprem al Fiului Omului.

Încă o dată, fiecare ins rătăcit în dialectica smintită a momentului s-a putut pătrunde de Cel Veșnic, întorcând silogismul existenței spre Iubirea învîrstată de vinul vîrsat și azima frîntă întru îndestularea spiritului.

Robi ai clipei, ne-am înveșnicit, iarăși, nu prin uitare, ci prin recunoaștere și Recunoștință față de Creator, reverberînd cu mult-putîna tărie a glasului nostru în universala Cîntare

— HRISTOS A ÎNVIAT!

— ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

Traian SUCIU

Primire triumfală și simbolică

„NUMAI MONARHIA MAI POATE SALVA ROMANIA!”
„MONARHIA ESTE SINGURA CALE SPRE EUROPA”
„ORICE OM CINSIT ACCEPTĂ MONARHIA” ...
„MAIESTATE NOI TE VREM, LA PALĂT LA COTROCENI!”
„NU MAI VREM ÎO MAI, FĂRĂ REGELE MIHAI!”
„MAIESTATE NU PLECA, ASTA ESTE ȚARA TA!”

...sînt doar cîteva din afirmațiile făcute de o multime entuziastă, care l-a întîmpinat pe suveran în Capitală cu nemărginită simpatie, manifestare care a depășit cu mult

toate așteptările...
Face parte din inefabilul acestui popor hăituit și încercat

(Continuare în pag. a II-a)

Arh. L. NICULIU

CULTURA SIBIANĂ LA COADA CĂRUȚEI?

Vineri, 24 aprilie a.c., dl. director Iulian Vișa de la Teatrul de Stat Sibiu a organizat o conferință de presă, pentru ca prin intermediul ziarelor, publicul, tot mai aproape de Teatru, atras de recente premii, să afle care sînt problemele de ultimă oră cu care se confruntă instituția pe care o conduce.

1. Pentru (re)închegarea colectivului de actori au fost aduse două actrițe noi. Este vorba de Irina Wintze, (absolventă a Academiei de Teatru București) și Suzana Macovei (de la Timișoara). Paradoxal, venirea acestora a creat pro-

bleme ce țin de latura material-financiară. (E vorba de lipsa de locuințe pentru cele două actrițe; deocamdată ele locuiesc în incinta Teatrului, în două birouri).

2. În teatrul nostru se simte lipsa actorilor-bărbați. În perspectivă se pune problema aducerii la Sibiu a doi actori din țară. Dar: 800 lei pe zi camera de hotel, 250 lei/zi diurnă, plus retribuția lor înseamnă cheltuieli cărora nu li se poate face față. Și pentru acești actori este nevoie de locuință. Vom reda aici cuvintele domnului Vișa: „Stagiunea viitoare depinde de cei doi actori.

Dacă reușim să-i aducem la Sibiu vom avea 4 sau 5 premii, dacă nu — numai două. Dar nu le putem oferi locuință. Ni s-a promis că vom primi niște apartamente în blocul P 13, dar în același bloc urma să primească locuințe și securitatea. Așa că noi am fost șterși de pe liste. Cultura e pusă la coada căruței!”

3. Și secția germană este afectată de această cauză. Este greu să aducă actori și regizori, pentru că nu sînt fonduri pentru a asigura cazarea și diurna.

Atmosfera în Teatru s-a schimbat. Numai oficialitățile își mențin atitudinea, neluînd în seamă problemele cu care se confruntă cei din cultură. Primul pas e cel al locuinței. Dacă acesta vai fi făcut, se vor rezolva și altele...

4. Problema regizorilor. Dl. Iulian Vișa face regie gratis la Sibiu, fiind retribuit doar ca director. Un regizor-colaborator ridică probleme financiare greu de suportat, legate de cazare și diurnă la care se adaugă un contract de minim 20 000 lei. În altă ordine de idei, să notăm că regizorii Victor I. Frunză (fostul director al Naționalului Clujean), Mihai Lungeanu (de la Teatrul Mic) și Tompa (de la Teatrul Maghiar Cluj) au promis că vor regiza spectacole la Sibiu, cu condiția ca dl. Vișa să rămînă director al Teatrului.

5. S-a anunțat bugetul alocat pentru cultura sibiană în acest an: 79 milioane lei. Din acest total, care trebuie împărțit între Teatrul de Stat, Teatrul de Păpuși, Filarmonică, Biblioteca ASTRA și bibliotecile comunale, teatrul are nevoie reală de 28 milioane lei. Rămîne să vedem cît va primi!

6. În legătură cu construirea unei săli Studio, foarte neces-

(continuare în pag. a III-a)

Marius GHEORGHIU

Gabriela BALAN

Miopia televiziunii

Miopia televiziunii române a devenit deja o boală cronică, mai ales cînd trebuie să acopere evenimente care nu convin stăpînirii. Vizita Majestății Sale Mihai I a fost un astfel de moment. Era, desigur, de așteptat să se întîmple așa, mai ales după ce emanații de la cîrmă afirmaseră pe toate drumurile că în România tradiția monarhică ar fi inexistentă. O asemenea afirmație nu putea fi susținută prin realizarea de panoramări largi asupra sutelor de mii de oameni sosiți pentru a-și întîmpina regele și care, colac peste pupază, mai strigau și „Regele în țară, Ilescu afară”.

Republicana noastră televiziune se pune deci pe treabă și cu instrumentele ei specifice reușește să filmeze piste goale de aeroporturi, două-trei momente în care, aproape din greșeală, apare și familia regală, avînd grijă ca aparatul de filmat să fie cît mai aproape de pămînt, acoperînd unghiuri mici de filmare și rămînînd surdă la lozincile multimei.

De ecranele televizoarelor nu au apărut deci imagini ale celor peste 100 000 de bucurăreni, care au aclamat trecerea coloanei regale, ridicînd, la un moment dat, pe brațe automobilul regal, după cum nu s-au văzut nici momentele în care Mihai I a depus coroane de flori în locurile în care tinerii și-au văr-

sat singele în decembrie 1989. La Curtea de Argeș, 30 pînă la 50 000 de oameni au troienit, literalmente, cu flori coloana regală cerînd, ca și la Putna și București, ca regele să nu mai părăsească țara. Entuziasmul care a cuprins imensele mulțimi în momentele acestei vizite a fost considerat de corespondenții de presă străini drept echivalentul unei încoronări, al unei restaurări.

În mod sigur în cartea istoriei noastre s-a scris un nou capitol, care poate fi și începutul unei noi etape, din care înrobina noastră televiziune a ținut să ne prezinte cît mai puțin. De remarcat a fost și totala absență de pe postul național a celor care girează acum Puterea, fie ei zimbitori sau nu.

La despărțire regele Mihai a promis: „Mă voi întoarce în curînd... cît mai curînd!...”. Poate pînă atunci TVR va fi supusă unui tratament oftalmologic, care să o vindece cel puțin de albeață, dacă nu și de celelalte boli de care suferă.

162 de ani de la înființarea infanteriei române

Silit permanent să lupte pentru a-și apăra propria ființă, poporul român s-a văzut obligat să-și creeze un puternic instrument de forță — oștirea sa. Începuturile oastei române se confundă cu însăși începuturile existenței sale.

Ca armă — apărută odată cu organizațiile tribale în spațiul carpato-danubiano-ponic — cu cele mai vechi tradiții, o constituie INFANTERIA. Fostă și actuală armă a curajului, bărbăției și demnității, a vitejiei personale și de masă, infanteria este însăși istoria poporului român.

Pedestrirea, principala forță de apărare a statului geto-dac, este atestată documentar

încă din secolul al V-lea î.e.n. Acoperită de glorie sub conducerea unor iscusiți conducători militari, ca Burebista și Decebal și adăugînd artei militare proprii elemente de proveniență romană, pedestrirea a constituit nucleele de ostire ale formațiilor politice de tip feudal — cnezatele, vovodatele și ducatele (secolele IV—XIII).

Perioada de glorie militară pentru poporul român, sfîrșitul secolului XIII — începutul secolului XVIII, situează și stătuază rolul de prim rang al pedestrirei, înscriind cu litere

(continuare în pag. a II-a)

Lt. col. Nicolae GHINEA

INFORMATII

Muzeul Brukenthal — Muzeul de Istorie Naturală vă invită joi, 30 aprilie 1992, ora 12, la vernisajul expoziției „Vicțitoare străvechi pe meleaguri sibiene”. Cu acest prilej va fi lansată și cartea „Botanica populară în Mărginimea Sibiului”, de dr. Constantin Drăgulescu.

Concert simfonic

Filarmonica „W.A. MOZART” susține joi, 30 aprilie ora 18, la Cercul Militar Sibiu concertul simfonic avînd în program: suita „ANOTIMPURILE” de Antonio Vivaldi și Simfonia a VI-a în fa major „PASTORALA”, de Ludwig van Beethoven. Dirijor, Petre Sbarcea. Solist, Daniel Podlovski.

Regal... sportiv la TVR

În ultima vreme TVR ne răsfață cu transmisiuni sportive (să le ție Dumnezeu naravul!). Azi, 29 aprilie, de la ora 17,30, baschet (masculin), finala diviziei A, între „U” Cluj și Dinamo București. Tot astăzi, de la ora 21,10, finala Cupei UEFA (meciul tur) dintre A.C. TORINO și AJAX AMSTERDAM. (O.T.)

Primire triumfală și simbolică

(Urmare din pag. 1)

cat; este izvorit dintr-o adincă înțelepciune, asociată cu un instinct care a stat la baza supraviețuirii noastre de-a lungul veacurilor.

Dacă facem o analiză atentă a situației internaționale, în timp ce republicile și democrațiile occidentale au suferit și suferă eșecuri evidente, nici un stat cu structură monarhică nu a avut asemenea situații. Caracterizate printr-o formație de stat solidă, beneficiind de o economie sănătoasă, de o suveranitate de înalt prestigiu s-au bucurat de o stabilitate remarcabilă.

Privind cu atenție figura distinctă ținând cont de puternica personalitate a Majestății Sale Regelui Mihai I, îți dai ușor seama de superioritatea Sa față de oricare dintre politicile compromișe de la noi din țară, cu pretenții absurde și veleități imaginare. Inteligent, modest, stăpinit, cu o educație aleasă și un nivel deosebit de cultură, cunosător a șase

limbi la perfecție, care în momentele grele ale surghiunului și-a câștigat singur existența prin muncă cinstită, a acumulat în cei 44 de ani de exil forțat, o vastă experiență în domeniul relațiilor social-politice și economice internaționale.

Este categoric singura personalitate capabilă să conducă și dirijeze calea rătăcirii noastre. În timp ce un președinte de stat este adeptul unui partid politic, monarhul se distinge printr-o permanentă neutralitate și obiectivitate, desprins de intrigile politice.

Suveran de fapt și de drept, într-o Românie care a fost și este legitimată ca regat, forma de „republică bolșevică” fiind impusă de ocupația rusească, nici măcar așa-zisul referendum nu are o justificare.

„Regele a fost obligat de Vășinschi să plece din țară, fără referendum!... și trebuie să revină fără referendumul celor care se tem că își pierd privilegiile obținute prin

hoție și minciună, favorizați de cel mai odios regim de dictatură și teroare cunoscut vreodată.

Alungarea sa rușinoasă (de Crăciun) acum un an, acceptarea unei vizite discrete pascale, neprotocolare de așa-zis pelerinaj la mănăstirile Putna, Sf. Gheorghe din București și Argeș, pentru omagierea mormintelor strămoșești, dovedesc mentalitățile remanente comuniste, lipsa unei democrații adevărate și obscurismul unor îndoctrinați din cadrul conducerii actuale bolșevizate.

Fie ca Sfintele Paști, simbol al triumfului binelui asupra răului, să însemne reînnoirea speranțelor de renaștere națională, iar venirea Majestății Sale un semn de bun augur.

Ați fost bine venit Sire în țara Dumneavoastră! și Dumnezeu să Vă aibă în pază pentru a putea prelua destinele unui popor obidit și disperat, care are nevoie mai mult ca oricând de capacitatea Voastră.

162 de ani de la înființarea infanteriei române

(urmare din pag. 1)

de aur în cartea neamului numele unor iluștri conducători politici și mari conducători de oști, ca Basarab I, Mircea cel Bătrîn, Vlad Tepeș, Iancu de Hunedoara, Ștefan cel Mare, Petru Rareș, Ion Vodă, Mihai Viteazul.

Diminuată substanțial în epoca fanariotă puterea militară nu a însemnat desființarea oștilor române — lupta pentru libertate, independență și unitate a poporului român a continuat în forme noi, demonstrând vitalitate, dirzenie și perseverență în îndeplinirea marilor sale idealuri naționale.

Prezența ostășească românească constantă în cadrul luptelor antiotomane și a altor nesățioase nații, a impus ideea permanenței instituției militare naționale și, totodată, organizarea sa modernă. Astfel, în baza prevederilor Tratatului de la Adrianopol — 30 aprilie 1830 — s-a hotărât „formarea în Valahia a 6 batalioane de pedestre și a 6 escadroane călărești, a străzii pământești”. În același timp au luat ființă, în Moldova, un batalion de infanterie și un escadron de cavalerie. Cele două oștiri, sint dotate asemănător: puști cu cremene și baionetă.

Născută ca armă, infanteria continuă să fie dotată și instruită, devenind brațul înarmat al Revoluției de la 1848. Fidelitatea față de cauza revoluției, a eliberării sociale și naționale a poporului, infanteriei o dovedesc prin acte de bravură și abnegație: la 13 septembrie, modesta cazarmă din Dealul Spirii devine un monument al vitejiei, curajului și demnității ostășești.

Dacă finalizarea imediată a fost fără sorți de izbândă, ca lecție și pildă etică ea are valoarea unei victorii nemuritoare.

Ostaș-comandant și Domn-țetean, Cuza dă o atenție deosebită armatei, înzestrând infanteria cu armament cu caracteristici superioare din Belgia și Franța.

„Un moment care leagă trecutul cu prezentul și viitorul îl trăiesc infanteriștii la 13 septembrie 1862, când li se acordă drapelele de luptă. În timp ce circubele de roșu, galben și albastru răscolească sufletele și umezesc ochii, Alexandru Ioan Cuza rostește: „Primind steagurile cele noi... vă încredințez onoarea Țării. Steagul e România! El este familia, ogorul fiecăruia, casa în

care s-au născut părinții și copiii voștri!”

În zbuciumul unor evenimente cruciale a fost alături de popor. Glas și vrea a țării, infanteria română și-a dat tributul de sînge, lăsînd pe cîmpul de luptă zeci de mii de eroi, cunoscuți și necunoscuți.

Încatalogate în hrisoavele vremii, filele ce consemnează bravurile acestor „fii ai pămîntului”, reuniți sub semnul „reginei bătațiilor” nu sînt lipsite de date semnificative, ce creionează istoria poporului român: — 1848, 1959, 1877, 1916—1918.

Numeroase au fost zilele de genază a jalei și a nenorocirilor, cînd infanteria română s-a constituit ca un zid pentru apărarea României Mari.

După desăvîrșirea unității naționale a poporului român, formarea unui corp de cadre capabil să se opună unor agresori puternici și bine înarmați s-a impus ca necesitate. Astfel la 17 decembrie 1920 s-a înființat la Sibiu, Școala Militară de Infanterie.

Ca urmare a dictatului de la Viena, școala a fost dislocată, pe rînd, în București și Brașov, acoperindu-se de glorie în luptele purtate în Țara Birsei. După 1949, revenită la Sibiu, pregătește ofițeri și pentru celelalte specialități necesare ca: chimiști, cavaleriști, artileriști, transmisioniști, intendenți, financieri, pompieri, geniști, constructori, pază-securitate.

Începînd de la 13 decembrie 1952, Școlii militare de infanterie li se atribuie numele marelui cărturar revoluționar Nicolae Bălcescu.

La loc de cinste, dintre mii de slujitori ai școlii militare de infanterie sibieni, menționăm pe generalii Ion Antonescu, Nicolae Macici, Constantin Ionescu. Parte integrantă a învățămîntului românesc, Școala militară de infanterie a format numeroși oameni de știință, scriitori, artiști, oameni politici și mari profesioniști militari.

Ca urmare a noilor preferențe în viața societății noastre, după Decembrie 1989, Școala militară de infanterie a devenit Institut militar, cu durata studiilor de 4 ani, acordînd absolvenților licențe în drept, fizică, chimie, management.

La împlinirea a 162 de ani de la înființare, locuitorii cetății, martori ai multor evenimente militare deosebite, adresează salutul lor frățesc tuturor infanteriștilor activi sau în rezervă.

Periscop

Bere la... scară

Este în firea omului să-și ușureze cât mai mult munca. Ceea ce au și făcut săptămîna trecută (mai precis joi, 23 aprilie, puțin după ora 15) șoferul și descărcătorii camionului 21-SB-6123. Șoferul, dibaci, a urcat ditamai namila (gabarit depășit) pe trotuarul din fața hotelului „Bulevard”, trăgînd chiar la ușa braseriei. Nu de alta, dar să le fie ușor la descărcatul săzilor cu bere atât ortacilor săi, cât și bieților chelneri. Cel puțin cei din urmă de-abia prididesc

cu munca acum, de cînd prețurile băuturilor alcoolice, aliniate și ele economiei de bălci, au crescut „corespunzător”, adică de cel puțin zece ori față de cum erau înainte de „reformă”.

Judecînd după starea jalnică în care se află (și) trotuarul din fața „Bulevardului”, o asemenea ispravă nu se petrecea pentru prima oară. Sîntem convinși că nici pentru ultima oară. C-așa-i la noi — fiecare procedează după cum îl duce mintea. (O.T.)

Ouă roșii de Sfintele Paști

Am încercat să aflăm cum au petrecut Sfintele Paști și cei mai puțin fericiți de soartă.

La Casa de Copii Preșcolari (str. Hegel) s-a servit un meniu adecvat: dimineața — ouă roșii, la amiază — friptură de miel, iar după amiaza copiii au primit cadouri frumoase — punți cu iepurași, pregătite de magazinul „Cochet”.

Pentru cei de la Școala de deficienți de auz, Școala ajutoare de pe Filarmonicii, Casele de copii cu școală ajutoare de la Turnu Roșu și Mediaș, Centrul Școlar nr. 12 Dumbrăveni, Căminele-Spital Sibiu, Săliște, Riul Vadului, Căminul de bătrîni Biertan, Căminul-Atelier Dumbrăveni s-au făcut cozonaci și ouă roșii. Sponsorii, cei care au încheiat deja un contract cu aceste instituții (asociații din Germania și Biserica Evanghelică) au oferit dulciuri pentru copii, cadouri pentru asistați și pentru personal.

Copiii de la Casa de copii școlari Boița au fost la slujba de Paști, la biserică, după care li s-a pregătit o masă conform tradiției. Un grup de cetățeni germani au dăruit copiilor punți cu dulciuri.

Paștile — trupul și singele Domnului — au fost servite dimineața în toate aceste instituții.

Gabriela BALAN

PROGRAM

MIERCURI, 29 aprilie 1992

10,00 Actualități. • Meteo. 10,20 Calendarul zilei. 10,30 Film serial. „Familia Polaniecki”. Ep. 10. 11,20 La Sept. 12,20 Ora de muzică. 13,10 Vîrsta a treia. 13,40 Divertisment internațional. 14,00 Ac-

tualități. • Meteo. 14,20 Documentar științific. 14,50 Preuniversitaria. 15,25 Telescoala. 15,55 Actualitatea folclorică. 16,10 Tragerea Pronoexpres. 16,20 15, 16, 17, 18. 16, 50 Actualități. 17,00 Reporter '92. 17,30 Studioul muzicii ușoare. 17,50 Baschet. 18,30 Studioul economic. 19,00 Desene animate. „Casa zburătoare”. 19,30 Actualități. 20,05 Sport. 20,15 Film serial. „Doamnele de la malul mării”. Ep. 7. 21,10 Fotbal. Finala Cupei U.E.F.A. 23,05 În fața națiunii. 23,30 Cronica Parlamentului. • Actualități. • Revista presei. 0,10 Închiderea programului.

METONIMII

Raționamente, firește, șchioape de un picior, bazate exclusiv pe experimental științific și pe prelungirea în abstractul matematic a senzației. Măsurăm universul cu unitățile noastre de măsură — care, chiar dacă merg pînă la noțiunea de ani-lumină, rămîn în perimetrul gândirii leneșe, cum spunea Blaga, a experienței limitate la mărimile fizice, al intuiției încorsetate în categorii de dinainte date. Ne vine din ce în ce mai greu să pătrundem cu ochiul minții dincolo de orizontul deja revelat, și nu e de mirare. Dacă am socoti cantitatea de elemente informaționale ce ne asaltează zilnic din toate părțile, am vedea că de puțin spațiu rămîne în lăuntru nostru pentru o eventuală odihnă a gîndului întru sine, pentru meditație asupra celor nevăzute și necunoscute, pentru coborîrea spiritului într-un adînc „mai adînc decît noi înșine”, cum spune filozoful.

Lumea stă, se pare, în cumpăna a doua extreme care se întîlnesc, ciocnindu-se, în eternele noastre întrebări metafizice: cine sîntem? de unde venim? încotro mergem? Pe de o

Alternativa divină (III)

parte fanaticismul religios (reprezentat astăzi mai ales de extremiștii islamici), pe de alta raționalismul sceptic cuibărit din ce în ce mai adînc în conștiința vest-europeană (mai ales la francezi). Iar noi, înclinați cum sîntem spre valorile Occidentului (uneori atît de puternic încît rămînem orbi în fața celor de multe ori mai adînci și mai fertile în plan ontologic — cum demonstra Mircea Eliade — ale Răsăritului) simțim mereu tentația să ne raliem acestuia nu doar ca stil de viață și civilizație, ci și ca mod de gîndire. „Neputința de a crede” pe care o sintetizează Cioran al nostru (integrat cu instrumentele gîndirii, — nu însă și cu ființa, cum am mai spus — în scepticismul francez) pare că stă la fundamentul ateismului modern. „Nu că nu aș vrea să cred, dar nu pot”, auzim din ce în ce mai des între intelectualii moderni pîrîndu-li-se unora că această motivație („nu pot”), perfect valabilă cînd o raportăm la fapta, la complexul acțiunilor omenești, este suficientă și pentru definirea relației dintre om și divinitate.

Vasile AVRAM

C.A.P. ROȘIA ○ AGROMECC ROȘIA ○ C.A.P. ROȘIA ○ AGROMECC ROȘIA

Primim la redacție o scrisoare scrisă în termeni foarte duri, semnată de dl. ing. Mircea Maxim din comuna Roșia, în care ni se prezintă o situație a agriculturii în zonă și anumite critici la „abuzurile” făcute în timpul executării lucrărilor agricole. Dl. Maxim îi etichetează pe cei din sectorul mecanizat drept hoti, bișnițari, apendici, cuvinte care nu sînt justificate la o cercetare mai atentă a faptelor. Bineînțeles din scrisoare nu lipsesc nici trimiterile politice. Ceea ce reiese exact este faptul că dl. Maxim nu îi simpatizează de loc pe cei de la „SERVAGROMECC” și nici pe cei de la „DGAA”.

După dl. Maxim vinovați pentru toate relele pămîntului ar fi directorul „AGROMECC” Roșia, dl. Mircea Stă-

Gîlceava de primăvară

nese, ing. Borghină Toma, și ec. Chidu Roxana.

Și pentru că scrisoarea respectivă se adresa în mod special directorului general al DGAA Sibiu, dl. ing. Gligor Ciortea, am apelat la dînsul pentru unele lămuriri suplimentare. Am avut noroc pentru că se pregătea tocmai să plece la Roșia.

I-am citit domnului director Ciortea cele scrise de dl. ing. Maxim și mi-a spus că dacă lucrurile se dovedesc a fi adevărate va dispune o anchetă pe care o va începe astăzi chiar dînsul.

Dl. Maxim acuză conducerea „AGROMECC” Roșia de

practicarea unor prețuri la lucrările agricole, mai mari decît cele prevăzute în tarife. Acuză de asemenea aceeași conducere de neglijență și lipsă de interes, pentru că numai astfel își explică dînsul cum a putut fi vîndută sămînță de griu elită, unei brutării (S.C. Törner S.A. din Vurpăr) la prețul de 25 lei/kg. Dl. Maxim întreabă cu a cui aprobare s-a făcut acest lucru, apreciind vînzarea drept bișniță. Nici suprafețele însămînțate nu scapă de critică, nici starea tehnică a utilajelor, ercidarea, recoltarea de anul trecut și altele. Scrisoarea se

termină cu un îndemn pe care nu am reușit să-l înțelegem: „Furați domnilor! faceți bișniță! Incurcați!” și cu un fel de amenințare care nu își are lo-

cul, amenințare prin care se cere domnului Ciortea, director la DGAA și dl. Ghimpău, director la „Servagromec” să ia măsuri: „Altfel... Altfel... ce? Nu am înțeles, va fi o nouă revoluție? Va fi răscoală? Va fi o bătăie în toată legea? Sau... cineva își va cumpăra alt cal?”

Țăranii vor să lucreze. Pămîntul așteaptă. Inginerii se ceartă

De fapt este vorba de un conflict întreg dintr-o singură parte, transformată într-un fel de critică a tot ceea ce se întîmplă în ograda altora, fiind mai comod să te uiți peste gard în ograda vecinului decît în propria ogradă.

Am reușit să stăm de vorbă cu primarul comunei Roșia, dl. Pinciu Ilie, directorul Agromec Roșia dl. Stănescu Mircea, dl. ing. Toma Borghină, d-na ec. Roxana Chidu și d-na ing. Roșca Maria.

Ilie Pinciu — primar:

„Este evident că aici sînt neînțelegeri. Nu știu exact de unde provin ele. Foarte clar este faptul că nu folosesc nimănui și că doar ne încurcă. Frecușurile acestea întîrzie foarte mult rezolvarea problemelor pe care le avem”.

Gligor Ciortea — director general DGAA:

„Dacă s-au folosit niște tarife care nu trebuiau aplicate în această zonă, este nevoie de justificare a neincadrării lor în tarifele normale. Este adevărat că tarifele sînt negociabile dar trebuie să existe o încadrare în dispozițiile legale. Sîntem într-o perioadă în care țaranul nu mai rabdă după ce a răbdat 45 de ani. Noi de fapt trebuie să fim la dispoziția țaranului, oferindu-i serviciile de care are nevoie”.

Mircea Stănescu — director „Agromec” Roșia:

„Am aplicat o ușoară majorare, dar tarifele au rămas apropiate de cele fixate. La 430 000 lei, s-a încasat în plus 1 035 lei, sumă aș zice eu nesemnificativă, care va fi res-

tituită. Există la nivel de comună și mai nou vîd și la nivel de județ discuții tendențioase și calomniile care denigrează SMA-ul chiar dacă lucrările executate de noi, pe o suprafață mai mare de 1000 de ha, dovedesc altceva.

Nu există de fapt nici un conflict cu dl. Maxim, este vorba de un fals conflict pus pe tapet în mod tendențios cu scopul foarte clar de a fi desființat SMA-ul. Cei care reclamă și caută nod în papură tot timpul, trebuie să-și probeze afirmațiile, iar dacă ei cred că pot face mai mult decît noi, nu au decît să dovedească acest lucru, nu prin calomniile și birfe, ci prin fapte.

Revin la tarifele aplicate. Ele au fost puțin mai mari datorită condițiilor grele, specifice zonei și perioadei respective, îngheț sau umiditate excesivă.

De fapt dl. Maxim nu are treabă cu ce se întîmplă aici, ci cu oamenii de aici. În loc de a crea un climat de colaborare, dl. Maxim creează unul de stress. De trei săptămîni noi trebuie să dăm lămuriri la Garda Financiară, Poliție, ziare și altora. Ce avem de gînd să facem? Să ne desfășurăm în continuare activitatea și să nu răspundem la provocările nimănui”.

Gligor Ciortea — „Pămîntul nu așteaptă după neînțelegerile și certurile noastre. Trebuie lucrat la timp pentru a putea obține recolte bune. În întreg județul trebuie mai multă atenție în sectorul mecanizat.

Nu există semințe pentru că le vîndem, așa cum s-a întîmplat la Roșia. Noroc că din 25 000 kg s-au vîndut doar 4750 kg. Nu există motorină pentru că tractoriștii se plimbă ba la gară, ba la pădure după lemne sau la țig.

Există cazuri în care s-a vîndut la porci, sămînță de cartofi în valoare de 5000 dolari/tona — Cisnădie.

La Dirlos, sămînță de griu elită, a fost împărțită la cetățeni pentru consum cu toată împotrivirea ingineriei de acolo. Mai există și alte cazuri în care sub presiunea locuitorilor s-au făcut aceste împărțiri”.

Noi nu am desființat CAP-urile, noi le-am distrus

„Acum trebuie să o luăm de la capăt. Pe cei de la Roșia îi acuz că au vîndut sămînță la brutărie. Nu trebuia aprobată vînzarea. La toamnă vom avea nevoie de sămînță. Povestea cu gîrgărițele care o atacă, putea fi ocolită. Există substanțe suficiente pentru a trata întreaga cantitate de sămînță, pentru a putea fi păstrată. Sămînța care mai este, trebuie protejată și salvată. Distrugem acum elita de griu și la toamnă dăm din colț în colț pentru că nu avem. La primăvară probabil prețul sămînței va fi la nivel

internațional”.

Dl. Pinciu Ilie — primar: „Sînt chemat tot timpul pentru a asista și arbitra tot felul de certuri. Este foarte greu să mulțumești pe toată lumea. Certurile acestea nu folosesc nimănui. Dacă unul din noi greșește, nu trebuie să-l condamnăm ci să găsim modalitatea de a îndrepta greșeala. Fac un apel la toți cetățenii comunei, la înțelegere și sprijin pentru a putea împărți mai repede pămîntul, orice întîzriere este în detrimentul nostru”.

Reclamantul lipsea...

Am încercat să stăm de vorbă și cu dl. inginer Mircea Maxim, dar a fost de negăsit. L-am cîntat atît în comună cît și pe cîmp, dar se vede că alte treburi mai importante îl țineau departe de lucrările agricole de primăvară. Încercăm să-i dăm noi răspunsul la întrebările pe care le pune în acuzatoarea scrisoare deschisă:

1. Sumele încasate pentru lucrările executate de „AGROMECC” Roșia nu au fost nici duble nici triple. La 430 000 lei s-au încasat mai mult doar 1 035 lei care au fost restituiți „păgubașului”. Mai mare dăraua decît ocaua, domnule inginer.

2. Bișnița aceea de care vorbiți dumneavoastră nu prea a fost bișniță. Griul a fost vîndut la prețul stabilit de stat 25 lei/kg. Pentru această vînzare s-a primit aprobarea Consiliului de administrație al societății Servagrinet S.A. Sibiu. Aprobarea a fost motivată de faptul că magazia în care este depozitat griul este puternic infestată de gîrgărițe și că acest griu nu mai prezintă o garanție a germinăției. Dacă este adevărat sau nu acest lucru o vor stabili cercetările

DGAA.

Oricum îngrijorarea dumneavoastră că nu va fi sămînță la anul este nejustificată. S-au însămînțat 47 ha de griu elită, de pe care se speră că vor fi obținute 150 tone sămînță de griu.

3. AGROMECC Roșia a cumpărat un autoturism Dacia care este necesar pentru rezolvarea problemelor operative ale unității. Inițial exista aprobare pentru un autoturism ARO. Deoarece prețul acestuia era foarte mare unitatea a renunțat optînd pentru un autoturism Dacia 1300.

4. Funcția de planificator la CUASC nu era echivalentă cu una de activist per.

Cei de la AGROMECC Roșia ne roagă să-i amintim domnului ing. Mircea Maxim că în momentul de față CAP Roșia are peste 15 milioane lei datorie, din care 623 696 lei reprezentînd o datorie către dînsul.

Ne oprim aici renunțînd la acuzele care i se aduc dl. Mircea Maxim pentru a nu pune paie pe foc în acest conflict din care alții au de suferit. Pămîntul nu așteaptă domnilor!

Dan Ioan BOGDAN

Cultura sibiană la coada căruței?

(urmăre din pag. 1)

ră pentru repetiții, antrenamentul profesional al actorilor și pentru spectacole, conducerea Teatrului speră ca autoritățile locale, între această sală și chioșcurile inestetice de lângă teatru vor discerne, dînd cîștig de cauză celei dinții. Dl. Iulian Vișa ne-a mărturisit că, din păcate, nu vede posibilă, în cîrînd, existența unui nou teatru la Sibiu, pentru că nimeni nu va da 200 milioane de lei în acest scop, iar sala Thalia este improprie. Ca urmare, teatrul sibian va funcționa în actuala clădire, cel puțin pînă în anul 2000. Așa că sînt necesare măsuri imediate, cele de perspectivă neîntînd de cînd.

Aici dorim să atragem atenția eventualilor sponsori, care dacă își vor lega numele de construirea acestei săli și vor face un cadou culturii sibiane, vor aduce Sibiu, așa cum merită datorită tradiției în centrul atenției și vor face posibil ceea ce se întîmplă în alte orașe. Peste tot în țară sînt probleme, dar teatrele înfloresc, în timp ce la Sibiu nu i se acordă interesul cuvenit.

Toate aceste puncte pe care le-am înșirat pe hirtie țîn de poziția autorităților locale și de problema financiară. Ele alcătuiesc un cerc vicios din care încă nu se știe cum se va ieși. Dar cel mai important lucru este că Teatrul nu a murit.

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut legitimație, eliberată de „Vinăria” S.A. Sibiu, pe numele MOHANU VIRGIL. O declar nulă. (665)

● Pierdut carnet „CARD” Dumbrava Sibiu, nr. 1837, pe numele Iliu Iacob. Il declar nul. (656)

● Pierdut legitimație, eliberată de „Libertatea” Sibiu, pe numele JIGA ANGELA. O declar nulă. (661)

VÎNZĂRI-GUMPARĂRI

● Vind apartament 2 camere, confort I, Hipodrom IV. Telefon 47 30 33. (655)

● Cumpăr congelator pentru frigider „ARCTIC”, 180 l. Telefon 48 09 13. (662)

● Vind VW Bus, stare excepțională, preț avantajos. Telefon 43 09 38. (651)

● Cumpăr urgent 250 dolari USA. Telefon 48 25 74. (657)

● Vind dulap și vitrină, la preț de 5000 lei și cărucior sport. Str. Cetății nr. 3, fam. NEMEȘ EUGENIA, — Sibiu. (664)

DIVERSE

● Vă invităm în GERMANIA cu autocarul, pe data de 30 aprilie 1992. Preț 11 000 lei. Telefon 44 46 48. (634)

● Vă invităm în GERMANIA cu autocarul, pe data de 13 mai 1992. Preț 11 000 lei. Telefon 44 46 48. (647)

● STAR SIB — Magheru 5, telefon 41 51 03, organizează transport persoane TURCIA: 2. 9 mai; GERMANIA: 4, 8 și 12 mai. Prețuri avantajoase. (660)

● TAVI REISEN transportă persoane și marfă la Köln. Obține asigurare medicală. Telefoane: 92/43 11 57; 43 12 95. (658)

● Vă invităm în Germania cu autocarul, în datele de 13, 21 și 31 mai. Preț 11 000 lei. Telefon 44 46 48. (666)

Firma „HERCULES” Sibiu

str. Costache Negruzzi nr. 8,
telefon 92/43 24 11,

EFFECTUEAZĂ săptăminal transport de persoane ROMANIA — GERMANIA și retur.

Firma facilitează obținerea asigurării medicale.

— 89 —

PREFECTURA JUDEȚULUI SIBIU

DECIZIA NR. 113

privind convocarea Consiliului județean ales la 18.IV. 1992, în ședința de constituire

Prefectura județului Sibiu,

Având în vedere Procesul-verbal privind operațiunile de votare, stabilirea rezultatului votării și repartizarea mandatelor pentru alegerea consilierilor în Consiliul Județean Sibiu, întocmit la data de 18 aprilie 1992 de Comisia electorală județeană,

În conformitate cu prevederile art. 57 din Legea nr. 69/1991 privind administrația publică locală și în temeiul art. 9 din Legea nr. 5/1990 privind administrarea județelor până la organizarea de alegeri locale,

DECIDE:

Articol unic: — Se convoacă Consiliul județean Sibiu, ales la 18 aprilie 1992 în ședință de constituire și prima ședință ordinară, în

Prefect,
NICOLAE NAN

ziua de joi, 30 aprilie 1992, ora 16 la Cercul Militar Sibiu (Casa Armatei), eu următoarea ordine de zi:

- I. Alegerea Comisiei de validare;
- II. Validarea mandatelor consilierilor aleși;
- III. Depunerea jurământului de către consilieri;
- IV. Alegerea președintelui și vicepreședinților Consiliului județean;
- V. Alegerea Delegației Permanente;
- VI. Alegerea numărului și componenței comisiilor pe domenii de specialitate ale Consiliului județean.

Data în Sibiu la 20 aprilie 1992.

Secretar,
ANDREI POLEFKA

Superlativele săptămînii trecute

Dosarele și titularii lor

■ Dl. Virgil Măgureanu „a mințit atunci cînd a declarat cu ocazia discutării Legii S.R.I. că n-a avut nici o legătură cu vechea Securitate”. Dosarul publicat de o revistă săptămînală demonstrează că „dl. Măgureanu a fost colaborator al Securității, începînd din luna februarie 1972”. Iar stilul prin care s-a discipulat în Parlament amintește de prea-desul vehiculat de acum „secret privind siguranța națională”. ■ Ilie Neacsu, redactor șef la Europa, „a fost elevul lui Măgureanu la Ștefan Gheorghiu” și coleg de breaslă securistă cu Gh. Huidiu (alias Dorel Buruieșteanu). Redactorul șef „intră și iese cînd vrea și probabil cu ce vrea în/din sediul S.R.I.”. Încep să se adune apele și parcă se limpezește poziția revistei amintite față de „problema morală a multor articole denigratoare”. ■ Într-o altă revistă, („Totuși iubirea”), există următoarea frază: „Adrian Păunescu, un om care trăiește ca Diogene și a fost constrins să raționeze ca Socrate (!). Între cîteva ver-

suri, așa mai spune eu, cu dedicație pentru odiosul regretat și actualul președinte. ■ A început campania prezidențială: „La frizeria Lido din capitală, clienților sosiți li se prezintă, la un moment dat, și un formular tip pentru semnături în vederea sprijinirii candidaturii la președinție a d-lui Ion Iliescu”. Trag concluzia că dl. Răzvan Theodorescu nu va putea să-l voteze pe actualul președinte. ■ În urma conferinței de presă de la Ministerul Agriculturii, am aflat o „veste șoc”: „Din punct de vedere al raportului dintre numărul de tractoare și suprafața arabilă, ne aflăm pe ultimul loc în Europa”. ■ Între 1990—1992 „au solicitat și au obținut aprobare de stabilire a domiciliului în străinătate circa 200 000 persoane (români, n.n.). Majoritatea emigranților aparține segmentului de vîrstă 18—40 ani”. Să nu uităm să-i ștergem de pe listele de vot! ■ Senatorul Dan Iosif se destăinuie: „Statutul care a fost votat la Convenția F.S.N. nu a fost democratic... În al doilea rînd, F.S.N. s-a declarat partid anticomunist iar în conducerea de vîrf a partidului sînt foști secretari de partid, cum ar fi Ion Aurel Stoica sau domnul Adrian Severin, care a predat la „Ștefan

Gheorghiu” și alții”. Eu mai știu și cîteva independenți... ■ D-na avocat Paula Iacob devine penibilă: „am apărut și criminali monstruoși care pentru faptul că aveau ciroză, așa cum și Nicu Ceaușescu are, au fost puși în libertate. Nu-mi pot explica de ce lui i se refuză întreruperea executării pedepsei”. Chiar nu? ■ Televiziunea Română e sublimă: se „experimentează” o emisiune cu (și despre?) Emanuel Valeriu, care ride de unul singur, își imaginează „trucuri”, habar nu are care sînt rosturile „spațiilor albe din șpalturi”, iar după părerea lui, „dl. Dan Martian este un tip ponderat” (!). Oricum, propun ca emisiunea să fie difuzată la o oră de maximă somnolență, mai exact, după intonarea imnului național. ■ Fraza săptămînii aparține Patriarhului. Sîmbătă spre duminică, exact la ora 0,45, a spus: „Tubirea este o poruncă!”. Mă rog, dar cum rămîne cu restul poruncilor? ■ În rest, vă propun o veste bună: filmul „Balanta”, realizat de Lucian Pintilie, a fost ales pentru a fi prezentat „hors concurs” la Cannes. Este „prima prezență românească recentă pe ecranele unui festival de importanța celui de la Cannes”.

Andrei ILENI

Două cartonase negre pentru Inter

INTERVIU CU ADRIAN VĂSIL

— În urma tristului eveniment din viața echipei, dar și a amintirilor tale despre acest eveniment, în ce fază se află echipa?

— Oricum, echipa își urmează mersul și încercăm să reintrăm în ritmul pregătirii — stabilite dinaintea tragicului accident.

— Lipsa celor doi foști coechipieri va afecta jocul echipei?

— Nu cred că jocul echipei poate fi afectat. Totul decurge după o idee bine stabilită. Ei, (cei doi dispăruți, n.n.), sînt în

continuare pe gazon și nu sub el.

— Cum vezi trecerea prin actualul campionat? Eu spun că erau șanse de apropiere de primele patru locuri, pînă la accident.

— Noi sîntem cei care vom juca (de multe ori în gînd), alături de prietenii dispăruți. De cîte ori o pasă se va duce „înspre afară”, ori spre zenit, să nu ne huiduiți! Este mingea pe care am jucat-o și noi și EI.

A consemnat Andrei ILENI

La fluierul final

După intermediara de miercuri, sfîrșitul săptămînii trecute ne-a adus din nou pe stadioane.

● RUGBY — DIVIZIA A CSM FORESTA SIBIU — „U” TIMIȘOARA 20—16 (14—6)

Gine n-a văzut partida de sîmbătă, de pe stadionul din Valea Aurie, are ce regreta. Un meci de zile mari, în care echipa noastră a fost vioara întii.

Avizați despre potențialul competițional al oaspeților, sibiienii au pornit tare din start și după 10 minute conduceau cu 8 puncte. Sportivii de pe Bega simțind că scorul va lua proporții au încercat să dea drumul la joc amenințînd serios tabela de marcaj. O victorie meritată a echipei noastre, care și-a dorit acest lucru mai mult ca oricînd.

● FOTBAL

Modificîndu-se ora de desfășurare de către federație, sportul rege a fost prezent în prima parte a zilei de sîmbătă, în toate eșaloanele.

În campionatul județean am văzut un meci de un nivel tehnic mult peste categoria în care evoluează cele două echi-

pe. Dacă în partida de jurnori, elevii lui Petre Purima au avut probleme numai de scor, în meciul celor mari, echipa din Mirșa s-a întrecut pe sine însăși. După deschiderea rapidă a scorului, gazdele au terminat prima repriză în avantaj, cele două goluri înscrise, demonstrînd situația din teren. După pauză, echipa din Tălmăciu trezită la realitate reușește să egaleze și a fost aproape de realizarea unei surprize. Dar, aflat în mare formă, virful de atac al gazdelor, Iancu, (care a înscris de fapt 4 goluri) a reușit să taie elanul oaspeților, punctînd decisiv și aducînd o victorie muncită. Atenție, pentru cei ce vor să audă și să vadă, la Mirșa a revenit un jucător care ar putea să facă fericite multe echipe din eșaloanele superioare.

GAZ METAN MEDIAS — U. M. TIMIȘOARA 2—0 (1—0)

Două puncte prețioase pentru găsari și un salt substanțial în clasament.

ȘOIMII COMPA SIBIU — U. NIREA ALBA IULIA 4—0 (3—0)

M. BALOMIR